

Bemærkninger til lovforslaget.

Tilsynet med livsforsikringselskaber blev indført ved lov af 29. marts 1904 om livsforsikringsvirksomhed. Loven er senere blevet revideret i 1914, 1919 og 1922, men betydningsfulde afsnit, bl. a. de selskabsretlige bestemmelser og reglerne om, hvorledes de til forsikringsfonden svarende midler skal anbringes, er i det væsentlige uforandrede siden 1904.

Tilsynet med skadesforsikringselskaber blev indført ved lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. Denne lov er ikke undergået ændringer af afgørende karakter i de siden lovens tilblivelse forløbne år. Der kunne derfor være anledning til at undersøge, om de erfaringer, som man i den forløbne tid har indhøstet ved anvendelsen af skadesforsikringsloven, måtte give anledning til en revision af loven.

For livsforsikringslovens vedkommende syntes der bl. a. at være anledning til at søge revideret de selskabsretlige bestemmelser samt bestemmelserne om anbringelse af de til forsikringsfonden svarende midler, hvilke regler i de senere år havde været genstand for kritik.

Handelsministeren anmodede derfor i 1952 forsikringsrådet om at udarbejde udkast til sådanne ændringer i de to love, som rådet efter sine erfaringer måtte anse ønskelige. Under dette arbejde viste det sig imidlertid, at de ændringer i livsforsikringsloven, som måtte gennemføres, såfremt de selskabsretlige regler for livsforsikringselskaber skulle bringes på linie med de almindelige bestemmelser i aktieselskabsloven, ville blive af et sådant omfang, at forsikringsrådet for sit vedkommende måtte være betænkelig ved på egen hånd at udarbejde dem. Rådet henstillede derfor, at der blev nedsat et teknisk udvalg til behandling af sagen, hvilket udvalg også ville kunne tage stilling til, om der skulle fremsættes forslag til en helt ny lov på dette område. Forsikringsrådet mente dog, at en ændring alene af livsforsikringslovens regler om anbringelse af de midler, der skal tjene til dækning af forsikringsfonden — samt af pensionskasselovens tilsvarende regler — ikke behøvede at afvente en behandling i et udvalg. Denne indstilling blev tiltrådt af handelsministeren, som i november 1952 for landstinget fremsatte forslag om de af forsikringsrådet i denne henseende indstillede ændringer. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet inden samlingens slutning og blev ikke genfremsat.

Handelsministeren nedsatte, ligeledes i overensstemmelse med forsikringsrådets indstilling, et ud-

valg, som fik til opgave at foretage en teknisk gennemgang af livsforsikringsloven, skadesforsikringsloven og pensionskasseloven og udarbejde udkast til de ændringer i disse love, som efter den under lovenes gyldighedstid skete udvikling og de indhøstede erfaringer måtte anses ønskelige.

Til formand for udvalget udpegedes daværende formand for forsikringsrådet Sigurd Kristensen. Udvalget bestod i øvrigt af repræsentanter for Assurandør-Societetet og livsforsikringselskabernes forening, nemlig direktør Anders Hansen, direktør Adolf Nielsen, direktør Max Nielsen og direktør H. W. Sprehler samt af kontorchef i handelsministeriet G. Backhaus, højesteretspræsident A. Drachmann Bentzon, rådsformand H. Brix, rådsformand O. B. Kofoed, professor Carl Rasting og højesteretssagfører Stig Rode.

Udvalget afgav den 9. oktober 1957 en betænkning med lovudkast. Betænkningen er tilstillet folketingets medlemmer.

Det foreliggende lovforslag er i alt væsentligt i overensstemmelse med det af udvalget udarbejdede udkast, og man skal derfor henvise til betænkningen med hensyn til begrundelsen for de enkelte bestemmelser. Der er dog i lovforslaget foretaget nogle redaktionelle ændringer i forhold til udvalgets udkast samt enkelte noget videregående ændringer, jfr. herom nedenfor.

Til §§ 1-10.

De foreslåede bestemmelser er i overensstemmelse med udvalgets betænkning bortset fra enkelte redaktionelle ændringer, der dog ikke indebærer realitetsændringer.

Til § 11.

Udvalget har foreslået, jfr. betænkningens lovudkast § 37, at aktier og garantiandele i forsikringselskaber altid skal lyde på navn.

Det er imidlertid næppe påkrævet at indføre et almindeligt påbud herom, og man har derfor ment at kunne anvende den for almindelige aktieselskaber gældende bestemmelse, hvorefter det i stiftelsesoverenskomsten og vedtægterne kan bestemmes, hvorvidt aktierne skal lyde på navn eller kan lyde på ihændeoveren. Som følge heraf må paragraffens stk. 1 stille krav om angivelse i stiftelsesoverenskomsten af en bestemmelse af denne art (litra i). Derved forrykkes de øvrige litra, og de i betænkningen, bemærkningerne til § 11, omhandlede bestemmelser under litra m svarer herefter til litra n i nærværende lovudkast, o til p og p til q.